

exhonoratio servum constituit. Esau^a propter intemperantiam primogenita perdidit; —798?
 Ruben iunioribus fratribus contumelia paterna postposuit. Ad postremum quoque: Gen. 25, 33.
 'Qui maledixerit patri', et reliqua. 1. Par. 5, 1.
 Exod. 21, 17.
 Levit. 20, 9.

III. Benedictiones patrum in filios hereditare genuinum est, contra leges autem
 5 naturę pugnant qui parentibus inoboedientiam seu contumaciam parant. Legitimus
 igitur heres erit, qui prefixos ordines erga parentes tenuerit.

IIII. Aliud est indebite clementer admitti, aliud ex debito competenter ascribi.
 Nec possunt ex debito repeti quę prorsus indebite concessum est adipisci. Diversitas
 siquidem meritorum diversitates exegit praemiorum^b.

10 V. Quod optime natus et hereditatem legitime consecutus neque legis antique
 seu novę contemptor inventus, nec adversus patrem sautius neque contra populum
 vulneratus, magnam debeat hereditandi^c gerere Domino miserante fiduciam.

VI. Fracto capite subiecta quęque languere perspicuum est, cum de firmitate
 15 capitis totius proveniat incolomitas corporis; nec possunt ea sanitate membra subdita
 gloriari, quam constat in capite non haberi.

VII. Hic si veritas quęritur, non est incognita; si ratio, non est ambigua; si
 auctoritas, non est incerta. Quoniam et auctoritas supereminet et ratio patet et veritas
 abscondi non potest.

VIII. Tripartita distributione videntur ista omnia includi, consulentium scilicet
 20 ac nocentium et eorum, qui sic inter utrosque semper ambigui sunt, ut quos obtinere
 perspexerint, eis se continuo sociant. Sunt ergo consulentes utiliter adjuvandi, resi-
 stentes autem viriliter obviandi; dubii vero vel rationabiliter adtrahendi, vel circum-
 specte dissimulandi; cunctisque monstrandum nec auctoritatem posse corrumpi, nec
 rationem vinci, nec veritatem paenitus superari.

25 VIIII. Populus iuxta sanctiones divinas¹ ducendus est, non sequendus; et ad testi-
 monium personę magis eliguntur honeste. Nec audiendi qui solent dicere²: 'Vox populi,
 vox Dei', cum tumultuositas vulgi semper insanie proxima sit.

X. Vulgare proverbium est³: 'De duro superatur aliquid, de molli vero remanet
 nihil'. Debet tamen et sapientia ministrare constantiam, et constantia perficere
 30 sapientiam, ut sit constantia sapiens, et sapientia constans.

XI. Sic exercenda est predicatio pacis, ne sub nomine pietatis inducatur assertio
 falsitatis. Nam sicut pacem rumpere pessimum est, ita veritatem negare blasphemum.
 Multum sibi denique concinunt verax unitas et pacifica veritas.

XII. Hęc et eiusmodi, reor, inculcanda simplicibus; eo quod ignorantia veritatis
 35 cogat errare quam plurimos. Porro veritate^d manifestata contrarii confundentur, amici
 solidabuntur, universi vero pariter excusatione carebunt.

Ista, supplico, dignanter ac diligenter inspicite. Vestrę siquidem fidelitatis inmen-
 sitas parvitatem meam reddit impatientem pro vobis, facit etiam supra vires audentem^e.
 Enimvero fidem non perdit, nisi qui numquam habuit. In cuius manu sunt reges et
 40 iura regnorum, ipse coronas vestras⁴ multiplicet, tueatur, obumbret. Cf. Prov. 21,
 1.

132. a) esair P*. b) meritorum P, corr. Baluzius. c) horeditandi P*. d) veritatem P*.
 e) audenter P.

1) Coelestin. I ep. 5 ad episcop. per Apul. c. 3 (Mansi Coll. concil. IV, 469). 2) Originem huius
 proverbii nescio. 3) Cf. Egberti Fecunda ratis v. 184 (ed. Voigt p. 44): Mollia ceduntur ferro, sed
 45 dura retundunt. 4) Cogitat de coronis Francorum ac Langobardorum et fortasse etiam de imperatoria.
 Pertz hanc epistolam Einhardi iudicium de Bernhardo rege Italiae a. 817. deponendo esse coniecit.